

Andělské příběhy našich dětí

Věřím v anděly. Mám osobní zkušenosti, že jsem byl zachráněn z obrovského nebezpečí. Tehdy mne neviditelné bytosti vzaly za ruku a odvedly do bezpečí. Když má žena Marcelene rodila své první dítě, pomáhala jí sestra, kterou dokázala velmi podrobně popsat – poté ale vyšlo najevo, že na porodním sále nemocnice nepracoval nikdo, kdo by tuto sestru někdy viděl.

Navštívil jsem místo v Lurdách, kde se svatě Bernardettě osmnáctkrát zjevila Panna Marie. Vylezl jsem na horu v Medžugorie, kde šest dětí mělo stejné vidění Požehnané Matky Boží, děti ji vidí pravidelně již celých 35 let.

Duchovní literatura je přeplněna příběhy o přítomnosti andělů strážných, kteří jsou nám schopni na naší zdejší dočasné pozemské cestě pomáhat. Ve starých posvátných textech nazývaných talmud nalezneme následující slova pocházející z osmého století: „Každé stéblo trávy má svého anděla, který se nad ním sklání a šeptá: „Musíš růst, musíš růst.“ Je jisté, že pokud má k naplnění svého cíle andělské vedení i tráva na poli, tak musí existovat nebeský rádce i pro každého z nás lidí.“

Ve třináctém století uvádí na téma přítomnost andělů mezi námi slavný filozof Tomáš Akvinský následný pronikavý komentář: „Jsme jako děti, kterým je třeba učitelů, aby nás osvětili a řídili. Bůh se o to postaral ustanovením svých andělů – našich učitelů a vůdců.“ Následné dětské příběhy zrcadlí pravdivost toho, co výše zmíněný vynikající učenec napsal o přítomnosti Božích vyslanců mezi námi. Příběhy popisují množství andělských vizí, vše s naprostou jistotou a moudrostí. Možná proto, že malé děti ještě nebyly naprogramovány na jiné přesvědčení, jsou schopny toto vedení vidět a cítit. Ostatní, kteří jsou ovlivněni strachem a pochybnostmi, pak zůstávají ve stavu blažené nevědomosti.

Můj nejoblíbenější básník William Blake používá andělské představy v celém svém rozsáhlém díle. Zde uvádím to, co napsal ohledně přítomnosti andělů v životech dětí: „Anděl, který stál v čele mého zrození, řekl: Malý človíčku, kterýs povstal z radosti a smíchu, jdi a miluj bez pomoci kohokoli z lidu.“

Kouzelné milující bytosti, které jsme začali nazývat anděly, zajisté nepochází z tohoto materiálního světa. Blake nás žádá, abychom těmto nesmrtným

bytostem, které ovládají nejen naše zrození, ale jsou s námi po celou délku naší cesty, naslouchali. Pamatuje si, že přestože je nedokážete vidět, ještě neznamena, že tam nejsou. Koneckonců vedení nepřichází od ničeho, co by existovalo zde na Zemi.

Jen se zeptejte svých dětí nebo dítěte v sobě, které ještě není zatíženo vnějšími koncepty.

* * *

Má nejmladší dcera mi říkala, že se v noci vracela na nebesa a že za ní přicházel anděl a bral ji s sebou. Letěli po obloze, v prostoru a přiletěli na nebesa. Tam spatřila mého otce, který zemřel o deset let dříve – měl domek a pěstoval žluté růže pro mou matku. (Má matka je ve svých čtyřiaosmdesáti letech stále naživu.) Pak řekla: „Když začnou zvonit zvonky, musíš odejít.“

Dnes je má dcera mladý dospělý člověk a nepamatuje si to. V době, kdy mi to vyprávěla, jsem si říkala, že je to úžasné! A říkám si to stále. SANDRA RAMAGE MCGLEISH, Foprt Myers, Florida.

* * *

Můj syn Harrison má již skoro sedm let a od svého mládí si velmi rád povídal o Bohu a andělech. Každý večer se spolu modlíme, a když zapomenu, vždy mi to připomene, i před večerí. Má jednu takovou zvláštnost – pokládá mi všemožné otázky ohledně nebes, Boha, andělů a o tom, jak dlouho budeme žít. Myslí si, že všichni bychom měli žít do sta let.

Když bylo Harrisonovi pět let, jednoho rána jsme společně snídali a povíдали si o superhrdinech – želvách Ninja atd. Zničehonic se mě zeptal, jestli to děláme hodně často. Řekla jsem: „Co, snídání? Ano, snídáme každý den.“ Ukázal nahoru a dolů a poznamenal: „Chodíme z nebe na zem?“ Otázala jsem se, co myslí a on že si myslí, že jo. Pak začal zase vykládat o superhrdinech.

V tomto období mívá syn strašně noční můry a já mu doporučila, aby požádal o pomoc archanděla Michaela. Když jsem se zeptala, jak to šlo, sdělil, že Michael vypadá jako andělský superhrdina, protože je celý v bílém oděvu se žlutým opaskem a má meč, aby porazil „všechny ty zloduchy“. Pokud vím, tak mu nikdo konkrétní obrázek Michaela nikdy neukázal.. a Harrison tvrdí, že se s ním setkal. SHAWN LAYMAN, Indianapolis, Indiana

* * *

Můj první syn Trevor začal mluvit

poměrně brzy. Bylo mu asi 18 měsíců, když jednoho večera seděl ve své vysoké židličce, já mu dávala jeho dětské jídlo a řekl „Nonni“ a ukázal na oblohu. Musela jsem se ho na to několikrát zeptat a pak jsem sundala ze zdi obraz italské babičky mého manžela. Syn ukázal na obraz a s velkým úsměvem v obličejí prohlásil: „Nonni“. Nonni zemřela před tím, než se Trevor narodil, a ve skutečnosti jsme o ní nijak moc nemluvili. Zeptala jsem se ho: „Kde je Nonni?“ a on ukázal na oblohu.

„Co dělá Nonni?“

„Mluví.“

„Mluví? A co říká?“

Prstem se dotkl svých rtů a uvedl: „Ššš..“

A začal se hihňat.

Můj druhý syn Gavin začal s Nonni mluvit, když mu bylo osmnáct měsíců – tentokrát mě to tak nepřekvapilo. Také mluvil s dědou, manželem Nonni, tak jsem se ho na ně zeptala: „Jsou to moji andělští kamarádi.“

„A co dělají?“ Ptala jsem se.

„Hrají si se mnou hry... děde má miminko,“ řekl. „Děde má všechny miminka.“ Neexistovala možnost, jak by se můj syn dozvěděl, že jsem se svým manželem dvakrát potratila. Bratranec mého muže a jeho žena také nedávno přišli o dítě díky předčasnému porodu, který nastal v pátém měsíci. Jak úžasné slyšet od tohoto malého dítěte, že „děde má všechna miminka“!

Když jsem se Gavina dotázala, co děde se všemi miminky dělá, odpověděl: „Takhle je houpe.“ Udělal si z rukou kolébku a ukazoval, jak je houpe dítě. O Nonni a dědečkovi mluvil ještě několik týdnů, když jednoho dne prohlásil: „Nonni jde teď zpátky do nebe. Půjde dolů do modrého tunelu.“ A tak to bylo.

Gavin ve svých osmi letech stále povídá o svých andělech strážných. Zrovna nedávno mi řekl, že dostal informaci, že andělé měli velkou radost, že posílali z nebe miminka lidem, které známe. Ten týden jsme zjistili, že tři z našich přátel nově čekali děti, a nikomu to ještě nesdělili. BONNIE WALLACE, Auburn, Massachusetts.

Dr. Wayne W. Dyer a Dee Garnes
v knize **VZPOMÍNKY NA NEBE.**

Co si děti pamatují z doby před narozením. Knihu vydalo nakladatelství Euromedia Group – Pragma, Nádražní 896/30, 150 00 Praha 5, tel.: 296536 111, www.pragma.cz